

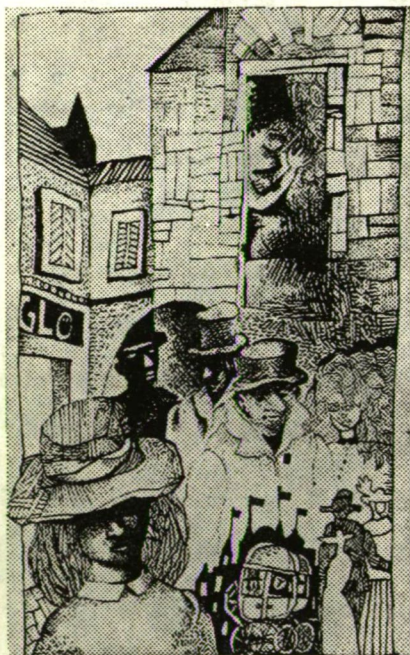
nyugtalanul pillogtak Merfu felé, aki továbbra is ülve maradt a zsvajban s mindkét kezével csendet intett.

A tömeg feje fölött ekkor mint pusztaba kiáltott szó süvöltött végig Luisa hangja:

„Ez egy veszedelmes idealista! Hazugság minden, amit mond... hazugság!!!... Hazudik... In-di-vi-du-a-lis-ta! Ki kell dojni! Ki-kell-dob-ni-i-i! Ki kell tépni a sorainkból, mint egy gyomot!”

Vajon megérdemelte Chiril Merişor, hogy tagja legyen a munkásosztály élcsapatának?... ebben ő maga is kételkedni kezdett, s igazság szerint már előbből, mert úgy érezte magát, mint az a katona, aki nem bírja a nehéz menetelést és csak nézi, amint a század zöme határozott léptekkel halad el mellette.

DÁVID GYULA fordítása

ENGEL TEVAN ISTVÁN RAJZA